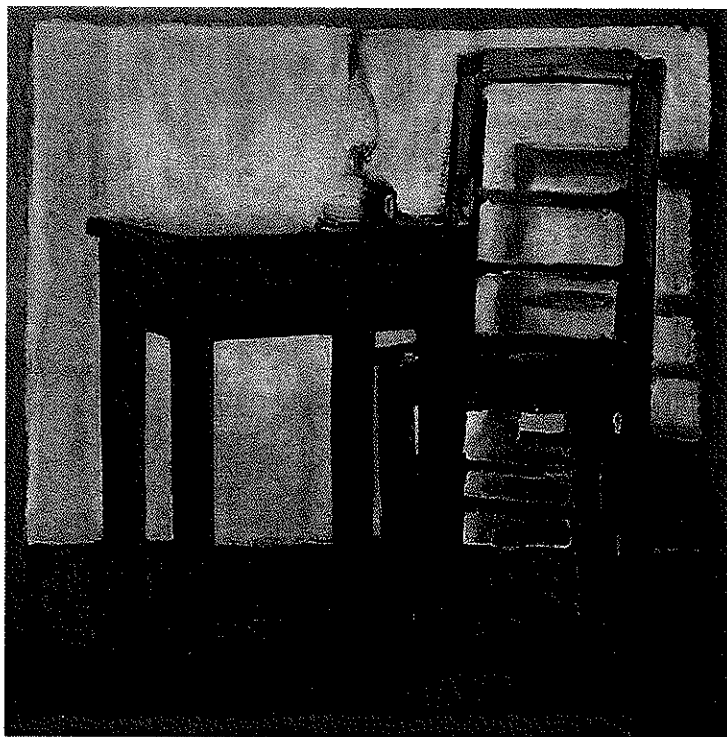

**Szakmai beszámoló az NKA Közgyűteményi Kollégiuma műtárgyvásárlási pályázatáról:
gyűjteménygyarapítás a Szépművészeti Múzeum / Magyar Nemzeti Galéria, Jelenkori Gyűjteményi
Osztálya részére**

altéma kódszáma: 3509/183

pályázat iktatószáma: 340065623

pályázat azonosító számai: A2006N2528; 3509/1167

KÁROLYI ZSIGMOND: *Kék asztal Czimra Gyulának*, 1975

vászon, olaj, 90 x 80 cm

Ltsz. MM 2015.1

A mű megvásárlását az NKA Közgyűjteményi Kollégiuma 1.000.000 Ft-tal támogatja

KÁROLYI ZSIGMOND (Budapest, 1952) a magyar kortárs képzőművészet, az Iparterves-generációt követő nemzedékének meghatározó alakja mind művészeti pályája, mind művészetpedagógusi tevékenysége szempontjából.

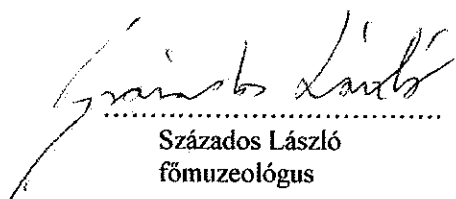
Munkásságát festészetelméleti és művészetbölcseleti kérdések következetes és elemző, egyszerre intellektuális és érzéki megjelenítése, számos médiumot (fotó, performansz, film, sokszorosított és egyedi grafika, festmény, fotófestmény stb.) a maga képére átformálni képes megközelítésmód jellemzi. Pályájának indulását, a „Rózsa-kör” számos más tagjához (Halász András, Tolvaly Ernő, Lengyel András, Kelemen Károly stb.) hasonlóan, a magyar avantgárd talán utolsó – Körner Éva szerint negyedik – nemzedékének résztvevőjeként, a (poszt)konceptuális gondolkodás és a festészet/képzőművészet mibenlétének, az alkotás folyamatának, vizuális viszonyrendszerének kutatása határozta meg az 1970-es évek második felében.

Főbb inspirációs területei közé tartozott már ebben az időszakban is – Bódy Gábor és Erdély Miklós analitikus és kísérletező látásmódja mellett – Czimra Gyula festészete. Czimra művészetével való kapcsolatát, elemző szövegek (pl. *Czimra Gyula, avagy az egyenes labirintus*, 1975) kiállítások (1976, Magyar Képzőművészeti Főiskola, Budapest), fotósorozatok (pl. *A tükör két utat vetít*, 1976; *Czimra parafrázis: Petróleumlámpa a tükör mögött I.*, 1975) dokumentálják. Károlyi esetében nem egyszerűen csak motívumok (asztal, petróleumlámpa, festőbot, festőállvány stb.) felhasználásáról, beemeléséről van szó, hanem Czimra képeinek, kompozícióinak, térábrázolási módjainak másolásáról és újrafestéséről,

elemzéséről, s ugyanakkor – s ez legalább annyira fontos – szellemi és etikai értékek felvállalásáról is: „[Czimra]...mai napig abszolút etalon maradt számomra. Rengeteg blöff, romantikus öncsalás, kirakatrendező blikkfang közepette Czimra tiszta emberi hangja (a harsogó hivatalos 'vox humana' háttérében, takarásában) tűnt egyedül hitelesnek – egyszerű, őszinte beszéd, tisztaszívű egyértelműség, kiküzdött személyes béke. Csendes mosoly.”

Ennek a sokrétű bensőséges kapcsolatnak az eltérő műfajokban, eltérő módokon megfogalmazott dokumentuma Károlyi az NKA támogatásával megvásárolt, Czimra-motívumokat is magába építő persziflázsa és/vagy hommage-za (*Kék asztal Czimra Gyulának*, 1975), valamint a vele egy időben, a szintén a gyűjteményünkbe került fotómunkája (*Koincidenciák*, 1976, fotókarton /dokubrom/, 290 x 250 mm, Ltsz.: MM.2015.2). A Jelenkori Gyűjteményben a művésztől őrzött a 80-as, valamint a 90-es évekből származó grafikák, fotófestmények, illetve festmények sorát egészítik ki ezek a művek, immár a művésznak egy olyan korszakát is képviselve, amelyből a gyűjteményünk eddig még nem rendelkezett alkotásokkal. A két összetartozó mű ugyanakkor a 60-as és 70-es neovantgárd generációinak a korábbi művészeti korszakokhoz, generációkhoz való viszonyrendszerének felrajzolása, a felvállalt „elődök” be- és megmutatása szempontjából is fontos koordinátákat jelöl ki.

A műtárgy fotójával kiegészített beszámoló elérésének útja az MNG honlapján:
http://www.mng.hu/kozerdeku#_beszamolok

.....
Százados László
főmuzeológus